

ejerandel. I forhold til denne bestemmelse kræves derimod en ejerandel på mere end 50 pct. eller rådighed over mere end 50 pct. af stemmerne før, der foreligger en indflydelse, som medfører, at den skattepligtige omfattes af bestemmelsen. For at sikre en ensartet begrebsanvendelse ændres formuleringen i bestemmelsen derfor til »bestemmende indflydelse«.

Den gældende bestemmelse i skattekontrollovens § 3 B, stk. 2, indeholder en definition af, hvad der forstås ved begrebet »kontrollere«. Det foreslås, at definitionen af kravene til kapitalandele og stemmerettigheder fortsat fremgår direkte af bestemmelsen. Definitionen vil som en følge af ændringen af bestemmelsens stk. 1, vedrøre begrebet bestemmende indflydelse. Endvidere foreslås det, at det direkte kommer til at fremgå af bestemmelsen, hvilke fysiske og juridiske personers ejerandele og stemmerettigheder, der skal medregnes ved afgørelse af, om der foreligger bestemmende indflydelse efter bestemmelsen. Det er ikke herved tilsigtet at ændre bestemmelsens anvendelsesområde. Ændringen består således alene i, at det forestås, at indskrive de medregnede ejerandele og stemmerettigheder i bestemmelsen.

Ved afgørelse af, om der foreligger bestemmende indflydelse, skal der således fortsat medregnes ejerandele og stemmerettigheder, der indehaves af koncernforbundne selskaber, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, af personlige aktionærer og deres nærtstående, jf. ligningslovens § 16 H, stk. 2, eller af en fond eller trust stiftet af moderselskabet selv eller af de nævnte koncernforbundne selskaber, nærtstående m.v. eller af fonde eller trust stiftet af disse. Tilsvarende medregnes ejerandele og stemmerettigheder som indehaves af en person omfattet af kildeskattelovens § 1 eller dødsboskattelovens § 1, stk. 2, i fællesskab med nærtstående eller i fællesskab med en fond eller trust stiftet af den skattepligtige eller dennes nærtstående eller fonde eller trust stiftet af disse. Som nærtstående anses den skattepligtiges ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med ægte slægtskabsforhold.

Ved medtagelsen af indirekte ejerskab/rådighed over stemmerne er angivet, at aktieandele og stemmerettigheder ejet gennem danske eller udenlandske selskaber m.v. også indgår ved vurdering af, om der er tale om bestemmende indflydelse i relation til bestemmelsen.

Til § 14

Til nr. 1

To landsskatteretskendelse har netop fastslået, at den nugældende ordlyd af tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 2, ikke indeholder hjemmel til at tilbageføre tinglysningsafgiften, når den allerede er blevet anvendt til afgiftsfrihed ved anmeldelse til tinglysning af et nyt pantebrev. Efter de nugældende regler har det derfor afgiftsmæssig konsekvens, såfremt en boligejer skifter mening i den situation.

Med forslaget udvides den allerede eksisterende afgiftsfrihed i lovens § 5, stk. 2. Den nugældende § 5, stk. 2, giver hjemmel til, at afgiften på de pantebrev, der er omfattet af bestemmelsen, populært sagt kan overføres fra et pantebrev til et nyt, hvorimod det ikke er muligt at tilbageføre tinglysningsafgiften til et tidligere pantebrev. Det betyder, at hvis det nye pantebrev først er anmeldt til tinglysning, er man forpligtet til at aflyse det tidligere pantebrev. Man har ikke mulighed for at beholde sit gamle lån, medmindre man betaler fuld afgift samt en forhøjet afgift for det nye lån, som man jo ikke ønsker.

Efter den foreslåede ændring skal det fremover være muligt for låntageren, i de tilfælde hvor låneomlægningen/konverteringen fortrydes, at tilbageføre tinglysningsafgiften fra det nye pantebrev til det tidligere pantebrev i en periode på et år regnet fra anmeldelsen til tinglysning af det nye pantebrev. Afvises det nye pantebrev fra tinglysning, eller aflyses det som ikke effektueret inden et år efter anmeldelsen til tinglysning, anses afgiftsfriheden i lovens § 5, stk. 2, 1. pkt., således ikke for værende udnyttet. Muligheden for tilbageførsel af afgift skal gælde både tinglyste og afviste dokumenter.

Et års fristen for fortrydelse af konverteringen/låneomlægningen er indsat i forlængelse af bestemmelsen i det nuværende 4. pkt. i § 5, stk. 2, hvorefter anvendelse af afgiftsfriheden er betinget af, at det tidligere pantebrev er aflyst senest et år efter anmeldelsen til tinglysning af det nye pantebrev. Fristen i det nuværende 4. pkt. betyder, at såfremt man har udnyttet afgiftsfriheden, skal man aflyse det tidligere pantebrev inden et år efter anmeldelsen til tinglysning. Sker det ikke, vil det nye pantebrev udløse fuld afgift efter bestemmelsens stk. 1. For at muligheden for tilbageførsel af afgift ikke skal udhule udgangspunktet om aflysning af det tidligere pantebrev i 4. pkt., er det derfor nødvendigt, at tilbageførslen sker inden udløbet af det første år efter anmeldelsen til tinglysning.